

ת"פ 9309/11/13 - מדינת ישראל נגד י א

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 9309-11-13 מדינת ישראל נ' א

בפני כב' הסגנית נשיאה עינת רון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
י א

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד נועה חסיד

ב"כ הנאשם עו"ד יוסי פריינטי

הנאשם בעצמו

גזר דין

על פי הודאתו הורשע הנאשם בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים.

הנאשם והמתלוננת נפרדו לאחר שלוש שנות חברות.

בתאריך 18/8/13 יצאה המתלוננת מביתה שבמושב י למועדון ברחובות. הנאשם המתגורר אף הוא במושב זה, עקב אחריה ברכבו, החנה את רכבו בסמוך למועדון והמתין במקום בעת שבילתה במועדון. משהמתלוננת הבחינה בנאשם שלחה לו מסרון בו נאמר כי אם לא יעזוב את המקום היא תזעיק את המשטרה. היא וחברתה נכנסו לרכבה. הנאשם ניגש לרכבה של המתלוננת, נקש על החלון וביקש כי תפתח את הדלת. לאחר שהמתלוננת עשתה כן, חבט הנאשם בידו בפניה, נטל את מפתחות רכבה, משך אותה בשערותיה, הצמיד את המפתחות לראשה ואמר לה: "עוד מילה אחת ואני אפתח לך את הראש". הוא נכנס לרכבו ועזב את המקום.

התביעה טענה כי הגם שכתב האישום תוקן לקולא, עדיין הוא מציג תמונה חמורה.

התביעה ערה לתסקיר שירות המבחן ולהמלצותיו, אולם לטעמה אין במקרה זה מקום לבטל את הרשעתו של הנאשם, הן בשל נסיבות העבירה והן בשל שאין כל פגיעה קונקרטית בנאשם ועל כן אין הוא עומד במבחני

הפסיקה.

בהתחשב במכלול השיקולים עתרה התביעה להטיל על הנאשם 250 שעות של"צ, מאסר מותנה וקנס.

ב"כ הנאשם הפנה אל תסקיר שירות המבחן ואל רקעו האישי והמשפחתי של הנאשם הנסקר בתסקיר.

ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי והמתעתד להתחתן ולהיות לאב בקרובהרשעה תפגע בהמשך חייו הנורמטיביים של הנאשם.

לדבריו, הגם שהתסקיר אינו בא בהמלצה לביטולה של ההרשעה, הרי שלבית המשפט יש סמכות לעשות כן וזהו המקום המתאים לפעול כך.

בת זוגו של הנאשם פנתה אף היא אל בית המשפט וביקשה את התחשבותו בציינה כי בני הזוג פותחים בפרק חדש בחייהם וכי היא חשה בשינוי וכי לארוך כל הדרך הנאשם והיא שיתפו פעולה עם שירות המבחן והוכיחו עצמם.

מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם עולה כי הוא בן 19.5, רווק ומתגורר בבית הוריו, יחד עם בת זוגו, היא המתלוננת. הנאשם עובד בעסק המשפחתי בתחום המסעדות והמזון ולא התגייס לצבא על רקע רצונו להמשיך ולעבוד.

בהתייחסו לעבירות תאר הנאשם קשר זוגי שידע עליות ומורדות וציין כי הרקע לעבירות הוא משבר שעברו בני הזוג ובעקבותיו נפרדו והנאשם התקשה להתמודד עם פרידה זו. משהמתלוננת סרבה לשוחח עימו, חווה תסכול רב, פגיעה וכעס, התקשה לווסת את דחפיו ופעל באלימות.

הנאשם ציין כי כבר סמוך לאחר המעשים חש צער וחרטה עליהם ועל כך שפגע במתלוננת וכי הוא מבין את חומרת התנהגותו. לדבריו מדובר בהתנהגות חריגה להתנהגותו דרך כלל ושלל דפוסים תוקפנים או אלימים. עוד ציין כי הליכי החקירה והמשפט היו גורמים מטלטלים ומרתיעים. בני הזוג חידשו את הקשר ביניהם ומנהלים חיים משותפים תקינים.

המתלוננת סיפרה כי פרט לאירוע זה לא חוותה אלימות מצידו של הנאשם ולתפיסתה אירוע זה יצא משליטה מאחר ששניהם היו נסערים ונרגשים מהמפגש המשותף. היא ציינה כי התלוננה במשטרה בעקבות לחצים של הוריה, כאשר היא עצמה לא חששה מהנאשם וביקשה להימנע מכך. גם המתלוננת תארה קשר זוגי תקינים כיום והביעה את חששה מההשלכות העונשיות של ההליך המשפטי על הנאשם ועל יכולתו להמשיך בפרנסת המשפחה.

שירות המבחן התרשם כי מדובר בצעירה המתפקדת באורח תקין ומשתפת באופן אותנטי, אם כי ניכר היא

נוטה להדגיש את אחריותה שלה להתנהגותו האלימה של הנאשם כלפיה ויתכן וכך הוא בשל גילה הצעיר וחוסר הבשלות.

שירות המבחן העריך כי הסיכון להישנות התנהגות כזו מצד הנאשם הוא נמוך.

עוד סבר שירות המבחן כי הנאשם יכול היה להיתרם מטיפול ייעודי בתחום האלימות הזוגית, אך בולט כי הוא אינו בשל לכך עתה, שכן טיפול כזה מצריך יכולת העמקה והתבוננות בדפוסי התנהגות וחשיבה, חשיפה ושיתוף והתייחסות בוגרת. שירות המבחן המליץ על הטלת של"צ וציין כי אינו בא בהמלצה לביטול הרשעתו של הנאשם כיוון שלא נתקיימו הקריטריונים לכך.

ההלכה היא כי משהוכח מעשה עבירה הרי שיש להרשיע את מבצעו בדין. רק במקרים חריגים ויוצאי דופן ניתן יהיה להימנע מכך. בהלכת כתב נקבעו המבחנים לכך, מדובר בשני מבחנים שהם מצטברים זה לזה.

המבחן האחד הוא כי האינטרס הציבורי שבענישה לא ייפגע באופן משמעותי מאי הרשעתו של הנאשם והמבחן האחר והמצטבר לו כי עתידו של הנאשם ושיקומו ייפגעו באופן משמעותי בשל הרשעתו.

(בעקבות הלכת כתב ראה גם: ע"פ 5102/03 מ"י נ. קליין; ע"פ 6 3301/0 ביטי נ. מ"י ועוד ועוד).

לא אחת נקבע על ידי בית המשפט העליון כי יש להוכיח פגיעה ממשית ועכשווית בעתידו של הנאשם ובשיקומו ואין די בהעלאת אפשרות ערטילאית ועתידית. כך נקבע בע"פ 8518/12 צפורה נ. מ"י.

לא כך בענייננו. הנאשם אמנם צעיר, נעדר הרשעות קודמות, ונטל אחריות על מעשיו ואף שיקם יחסיו עם המתלוננת ובדעתו להקים משפחה, ואולם אלו אינם המבחנים שקבע בית המשפט העליון בהלכות אשר יצאו מלפניו ונתונים אלה הם הנתונים המלווים רבים מן הנאשמים המובאים בפני בתי המשפט, ובכל זאת ההלכה היא כי רק במקרים יוצאי דופן וחריגים עד מאוד יש להימנע מהרשעה, או כפי שנאמר בהלכת ציפורה הנזכרת:

"בשורה ארוכה של פסקי דין, נקבע כי הימנעות מהרשעה של מי שאשמתו הוכחה הינה בגדר חריג שבחריגים. בפסקי דין אחרים נאמר כי הימנעות מהרשעה תעשה רק במקרים יוצאי דופן".

בענייננו לא הוכיח הנאשם כי קיימת פגיעה קונקרטית ועכשווית בעתידו ועל כן על המבחן השני אין הוא עונה.

גם על המבחן הראשון אין הנאשם עונה.

מדובר בנאשם אשר בחר לעקוב אחר המתלוננת, להפעיל עליה אלימות של ממש, תוך ניסיון לכפות עליה את רצונו ואת נוכחותו למרות סרובה ואף הוסיף לאחר מכן ואיים עליה באיום בוטה. הכל על קרקע פרידתם של השניים אשר היו קודם לכן בני זוג.

לא אחת חזרו בתי המשפט על כך כי שומה על בתי המשפט לתרום תרומתם למיגורה של תופעה פסולה זו וראוייה לכל גינוי של אלימות בתא המשפחתי או הזוגי ומשמדובר באלימות ממשית בנסיבות אלה, המלווה אף באיומים, הרי ברי שלא ניתן להתייחס אליה בסלחנות.

הרשעתו של הנאשם תיוותר, איפוא, על כנה.

מתחם הענישה הראוי למעשיו של הנאשם נע בין של"צ ומאסר מותנה ל-12 חודשי מאסר בפועל.

לולא הנסיבות לקולא במקרה זה, דהיינו, גילו הצעיר של הנאשם, נטילת האחריות, הבעת החרטה, שיקום היחסים בין בני הזוג, חייהם המשותפים והקמת המשפחה, היה העונש המוטל על הנאשם חמור מזה שיוטל עליו, בשל הנסיבות שנמנו לעיל.

אני גוזרת על הנאשם שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי שעניינה אלימות או איומים.

אני מטילה על הנאשם צו של"צ בהיקף של 150 שעות כהמלצת שירות המבחן.

עותק גזר הדין יועבר אל שירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ז' סיוון תשע"ה, 25 מאי 2015, במעמד הצדדים.